

Ratsuväen perinnetyötä vuodesta 1962

3/2024

**Pohjoismaiset
kiltapäivät Tanskassa**

Matti Hilska, Urpo Karjalainen ja Marko Patrakka Kuva: Ari Pakarinen

Pohjoismaiset kiltapäivät

Pohjoismaiset kiltapäivät Tanskassa

Tapahtuma järjestettiin jo 39. kerran ja paikkana Skiven kaupunki ja varuskunta Pohjois-Jyllannissa. Ratsumieskillalla oli jälleen kolmen miehen vankka edustus 31-henkisessä Suomen retkueessa. Kiltapäivien järjestäminen alkoi jo vuonna 1948, mutta suomalaiset tulivat yhteisöön mukaan vasta 1960-luvulla. Ensimmäinen tapahtuma Suomessa järjestettiin 1973 Parolassa ja sen jälkeen vuoromme on ollut joka kahdeksas vuosi. Lahdessakin on oltu vuonna 1997.

*Danske Soldaterforeningers Landsraad, Maanpuolustuskiltojen Liitto ry
Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund, Norges Militære Kameratforeningers Forbund*

Me pitkämatkalaiset suomalaiset matkasimme Skiveen jo avajaisia edeltävän päivänä Kööpenhaminan ja Aalborgin kautta. Majoitustilat olivat tällä kertaa varsin mukavat, neljä henkeä tuvassa ja oma saniteetti-tila. Kun pyhäpuvut oli saatu oikeenomaan, veivät monen askeleet kohti messiä. Tanskalaiset kiltaveljet olivat saaneet muutaman hanan toimimaan, joten vaahtoavalla lähiruualla sai matkapölyt huuhdottua.

Varsinainen tapahtuman alkajaispäivä meni tutun protokollan mukaan. Edustusasuiset joukot kokoontuivat paraatikentälle, missä isäntämaan Dannebrogin vierelle nostettiin muiden maiden liput kansallislaulujen voimalla. Päivä jatkui edustuspuhuihin sonnustautuneen joukon marssilla

Skiven keskustaan. Marssi oli varmaan näyttävin kokonaisuus kaupungin meneillään olevalle kulttuuriviikolla. Marssin jälkeen kaupungin pormestari Peder Christian Kirkegaard isännöi teatteritalossa järjestettyä, tarjoilultaan varsin messeväää tervetuloilaisuutta.

Pioneerirykmentti antaa myös koulutusta myös ABC-suojeluun. Kouluttajat esittelevät analysointivarusteita. Kuva: Ari Pakarinen.

Tanskalaista tostitosi-tv:tä, pomminpurkajarobotin televisiokamera on saanut kohteekseen MPKL:n tiedotussihteri Anu Johanssonin. Kuva: Matti Hilska

Koko torstainpäivä vietettiin Skiven kasarmialueella. Lipunnoston jälkeen kokoonnuimme kuuntelemaan varuskunnan päällikön eversti Kasper Leonard Hovgaardin esitystä komentamastaan Ingeniørregimentistä. Vapaasti suomennettuna kyseessä on pioneerirykmentti.

*Eversti Kasper Leonard Hovgaard esittelee Ingeniørregimenttiä.
Kuva: Ari Pakarinen*

*Joukko-osaston
tunnus*

Tanskan puolustusvoimien roolista Natossa, Pohjolassa sekä EU:ssa esitelmöi kontra-amiraali evp. Torben Ørting Jørgensen. Hän on maan merivoimien entinen komentaja, mutta nyt ulkoministeriön leivissä.

Iltapäivällä tutustuttiin pioneirimuseoon sekä rykmentin eri pataljoonien koulutuskalustoon. Esillä oli mm. ABC-suojelu sekä pomminpurkurobotit. Rykmentillä on vuosittain noin tuhat räjähteisiin liittyvää tehtävää, mitkä pääosin ajoittuvat uudenvuoden juhlien jälkisiivoukseen.

Perjantaiamuna bussit veivät kaikki kiltalaiset Karupin lentotukikohtaan, missä ensin tutustuimme tanskalaiseen sotakoirakoulutukseen. Lentotukikohdassa majoilee pääosa maan helikopterikalustosta, minkä toiminnan esittelijä teki varsin näyttävän saapumisen vierailijajoukkoon. Hän laskeutui köyttä pitkin MH-60 helikopterissa. Karupin lentokenttä on aikanaan saksalaiset rakentama II maailmansodan aikana. Siksi ympäristössä oli useita massiivisia betonibunkkereita.

Koko kolmipäiväinen tapahtuma huipentuu aina juhlaillallisiin, minne koko joukko sonnustautuu parhaimpiinsa ja mitalit kilisevät. Tilaisuuden aluksi luettiin kolmen kuninkaan ja yhden presidentin tervehdykset tapahtumalle ja jokaiselle myös nostettiin malja. Luonnollisesti tämä tapahtui seisten. Maittava illallisen jälkeen tapahtui erilaisten huomionosoitusten jako, niin isännille kuin joillekin vierasta.

Ratsumieskiltalaisetkin olivat esillä. Marko Patrakka luovutti MPKL:n puolesta isännän sapelin eversti Hovgaardille säilytettäväksi seuraavaan tapahtumaan asti. Sapelihan oli majoillut kaksi vuotta edellisessä kokouspaikassa Parolassa. Matti Hilska sai vuorostaan vastaanottaa SMKR:n eli Ruotsin kiltaliiton kultaisen ansioristin puheenjohtaja Anders Emanuelsonilta.

Ruotsin kiltaliiton SMKR:n puheenjohtaja Anders Emanuelson luovutti järjestönsä ansioristin Matti Hilskalle. Kuva: Ari Pakarinen

Teksti: Matti Hilska

Poikkesimme

Normandian maihinnoususta tuli kesäkuun 6. päivä kuluneeksi 80 vuotta. Talven aikana suunnittelimme matkaa tutustumaan taistelupaikkoihin ja muistomerkkeihin.

Maanantaina 13.5.2024 starttasimme automme ja lähdimme kohti Vuosaaren satamaa. Timo Taavila edellä asuntoautollaan ja kirjoittaja perässä henkilöautolla. Seikkailu oli alkamassa. Laivalla mentiin Travemündeen ja ensimmäinen yö vietettiin Lyypekissä.

Ensimmäinen kohteemme oli Munsterin panssarimuseo Saksassa. Nähtävää oli paljon ja vietimme pari tuntia tutustuen erilaisiin panssariajoneuvoihin ja panssarivaunuihin. Naiset lähtivät tutustumaan aurinkoiseen kaupunkiin. Museovierailun ja lounaan jälkeen matkamme jatkui Cellen

Timo Taavila Panssarimuseon pihalla. Ei niin pientä sotajoukkoa, ettei hevonen ole mukana.

pittoreskiin kaupunkiin ja sen jälkeen Bielefeldiin, jossa yövyimme. Eindhovenissa Hollannissa poikkesimme lounaalle ja jatkoimme matkaa Belgian läpi yhteen matkamme päätavoitteista – Dunkerqueen.

Näiltä rannoilta ja hiekoilta mahtava evakuointi tehtiin.

Dunkerquen evakuoinnin muistomerkki ja museon tilannekartta.

Britit ja ranskalaiset joukot olivat joutuneet saksalaisten piirittämiksi Dunkerquen taistelussa. Winston Churchill kutsui saarroksiin joutumista pahimmaksi sotilaalliseksi tappioksi vuosisatoihin (Wikipedia).

Dunkerquen evakuointi, koodinimeltään operaatio Dynamo, oli liittoutuneiden toisessa maailmansodassa 26. toukokuuta – 4. kesäkuuta 1940 suorittama evakuointioperaatio, jossa Dunkerquen rannalta Ranskasta kuljetettiin kaikkiaan yli 338 226 sotilasta kanaalin yli Isoon-Britanniaan. Jo ennen varsinaista operaatiota oli 26. toukokuuta 1940 kello 24 mennessä siirretty 27 936. Aikaisemmin siirrettyjen ja operaation yhteydessä siirrettyjen kokonaismäärä oli 366 162, mistä liittolaisia oli 139 911. Kokonaisevakuointi avorannoilta koski 98 671 sotilasta. Muut evakuoitiin aallomurtajilta ja satamista.

Quistreham

Dunkerquesta matka jatkui Quistrehamiin, jossa tutustuimme saksalaisten rakentamaan suureen bunkkerialueeseen, jossa oli näyillä myös liittoutuneiden kuljetuksiin käyttämä DC 3 Dakota. Museoalue on hienosti hoidettu ja käymisen arvoinen.

Saksalaisten rakentamalla bunkkerialueella on majoitusbunkkereita, tykkibunkkereita ja ammusvarastoja. Liittoutuneiden kuljetuskone Dakota on myös esillä erilaisten aseiden lisäksi.

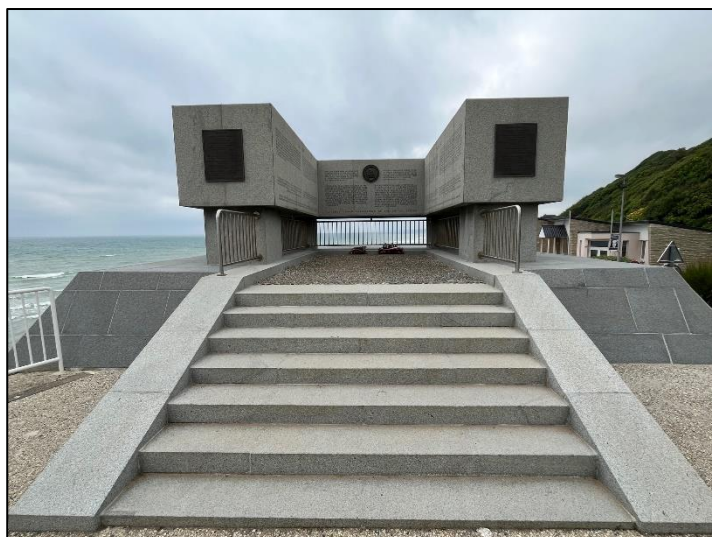

Paluu kaupunkiin tapahtui Pegasus sillan kautta. Pegasus silta oli ensimmäinen tavoite englantilaisille maihinnousun aikana. Englantilaiset laskuvarjosotilaat valtasivat alueen ja pystyivät pitämään sillan ehjänä hallussaan aina siihen saakka, kun varsinaiset maihinnousujoukot pääsivät apuun. Paikalle on perustettu museo, jonka pihalla on nähtävissä yksi maahanlaskuun osallistuneista liitokoneista.

Quistrehamin keskustassa vierailimme myös hienossa museossa - Le Grand Bunker-Museum of the Atlantic Wall

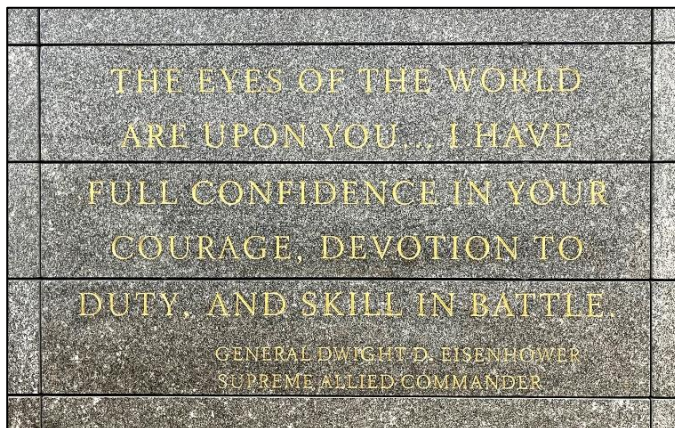
Omaha beach

Seuraava kohteemme oli Omaha beach, jonne Yhdysvaltain 1. jalkaväkidivisioona nousi maihin kärsien suuria tappioita.

Ajoimme Omaha beach' läntiseen päähän ja katselimme rantaa, jossa koko leveydeltä amerikkalaiset nousivat maihin. Vierville-sur-Mer'n kylästä menee rantaan jyrkkä tie. Rannassa oli Sektori Dog White. Muistomerkki ohjaa katseen rannan suuntaan.

Koko rannikko on täynnä bunkkereita, muistomerkkejä, hautausmaita ja mielenkiintoisia paikkoja. Matka jatkui rannan toiseen päähän.

Amerikkalaisten hautausmaan yhteydessä olevassa vierailukeskuksessa havainnollistetaan maihinnousun tapahtumia. Viereinen taulu on vastaanoton seinällä ja se kertoo Eisenhowerin sanoista maihinnousuun lähteville sotilaille.

Vierailukeskuksesta johtaa kaunis puistotie amerikkalaisten hautausmaalle, jossa n. 10 000 ristiä kertoo maihinnousun hinnasta.

Koko maailma katsoo teitä... minulla on täysi luottamus rohkeuteenne, velvollisuudentuntoonne ja taitoonne taistella

Kenraali Dwight D. Eisenhower, liittoutuneiden joukkojen komentaja

Amerikkalaisten hautausmaa

Kaikki ovat nähneet kuvia amerikkalaisten hautausmaalta Normandiassa. Erittäin hyvin hoidetulta alueelta löytyy suorissa riveissä n. 10.000 ristiä. Paikka vetää hiljaiseksi. Se kertoo vahvalla tavallaan vapauden hinnasta. Liittoutuneiden yhteiset tappiot maihinnousun ensimmäisenä päivänä olivat arviolta 4.500 miestä. Amerikkalaisia kaatui 2.500-3.000 miestä

*Omaha Beach oli Yhdysvaltain
1. Divisioonan maihinnousupaikka.
Nyt paikalla on rauhallista ja*

Kulttuuria välillä

Normandian rannikon sotahistoriallisista nähtävyyksistä näimme ainoastaan pienen osan. Rannikolla voisi viettää pitemmänkin ajan, mutta oli aika siirtyä eteenpäin; oli kulttuurin aika. Ajoimme lounaaseen katsomaan Mont Saint-Michelin luostarisaarta, joka on yksi Ranskan vieraillumpia nähtävyyksiä.

Mont Sain-Michel'n luostarisaari.

Bayeux'n seinävaate on tuhat vuotta vanha

Luostarisaarelta matkamme jatkui kohti Bayeux'n kaupunkia. Sen kuuluisin nähtävyys on Bayeux'n seinävaate, joka on todennäköisesti Vilhelm Valloittajan velipuolen, Bayeux'n piispan Odon teettämä pistokirjontana toteutettu tekstiilityö. Se kertoo kuvasarjojen avulla vuosien 1064 ja 1066 välisistä tapahtumista Englannin ja Ranskan historiassa, erityisesti vuonna 1066 tapahtuneesta Englannin valloituksesta sekä Hastingsin taistelusta. Kuviointi on tehty kirjomalla värillisellä villalangalla 73 metriä pitkälle pellavakankaalle. Vahvimman teorian mukaan se on toteutettu vuosina 1066–1086 Bayeux'n tuomiokirkkoa varten. Seinävaatteen koko on n. 68 m x 50 cm.

Matka jatkui kuuluisalle I maailmansodan taistelualueelle.

Verdun

Verdunin taistelu käytiin 21.2 – 18. 12.1916. alle kymmenen neliökilometrin alueella taukoamatta 10 kuukautta ja niiden seurauksena noin 700 000 sotilasta kaatui ja 495 000 haavoittui.

Verdunin taistelun muistomerkki ja autenttisessa ympäristössä toteutettu malli majoitustilasta

Näillä nykyään kauniilla mailla käytiin I maailmansodan toiseksi verisin taistelu Sommen jälkeen. Alueella on paljon hautausmaita. Tämä kuva on ranskalaisten hautausmaan reunalta.

Sudenpesä

Viimeinen sotahistoriallisesti merkittävä vierailupaikkamme oli Puolassa lähellä Kaliningradin rajaa sijaiseva Führerhauptquartier Wolfsschanze. Nimi oli koodinimi, jota käytettiin Adolf Hitlerin Itä-Preussissa sijainneesta päämajasta toisen maailmansodan aikana. Hitleriä vastaan tehty murhayritys tehtiin 20. heinäkuuta 1944 juuri siellä.

Se sijaitsi strategisesti hyvällä paikalla harvaan asutulla seudulla. Sinne oli hyvät tiet ja sieltä pääsi nopeasti Berliiniin, lisäksi sen ympärillä oli järviä ja vesistöjä, jotka vaikeuttaisivat mahdollista hyökkäämistä sinne. Alueella on paljon räjäytettyjä bunkkereita ja rakennuksia.

Teksti ja kuvat: Jussi Sainio

Kiltalaiset kiekkojahdissa

Killan perinteinen kevään ampumatapahtuma toteutettiin toukokuun alussa tuttuun tapaan Kärkölän Järvelän radalla. Isäntänä toimi kiltaveli ja Kärkölän riistamies Seppo Huldén sekä asemestarina kiltaveli Marko Patrakka. Aseina olivat tällä kertaa haulikot ja kohteina savikiekot. Ne saivat markkeerata taistelukentän uusinta tulokasta lennokkia.

Kiltalaisia oli tapahtumassa mukana kymmenkunta.

Kuten kapteeni Aaro Liakka kirjoitti Ilmatorjunta-lehdessä 3/23: "Lennokkien torjuntaan on käytetty hyvin mielikuvituksellisia keinoja, kuten haukkoja, itsemurhalennokkeja, vesitykkeitä, haulikoita ja verkkoja...". Uutiskuvissa Ukrainasta olemme nähneet pienien lennokkien eli droonien tehokkuuden. Siellä niiden lentokorkeus on ollut noin parissa sadassa metrissä, mutta meidän peitteisessä maastossa niiden lentokorkeuden tulee olla huomattavasta pienempi. Ja kun niiden nopeus on sorsaparven luokkaan, niin haulikko on kelpo torjuntaväline. Kun tehokkaampia laseraseita ei ole riittävästi.

Illan aikana saatiin tuhottua 200 savikiekkoa, joista ison osan ampuivat rikki kiltalaiset. Muutama tosin tuhoutui vasta maakosketuksessa.

Jesse Liukkosella oli koro kohdallaan

Teksti ja kuvat: Matti Hilska

Marsalkan juhlapäivä

Kielekkeinen valtiolippu ja Hämeen ratsumiesten perinnelippu Mannerheimin ratsastajapatsaan aukiolla. Kuva: Markku Selonen

Puolustusvoimien lippujuhlapäivää vietettiin Lahdessakin perinteisin menoin. Jo aamulla oli Hennalan kasarmialueella Mannerheimin rintakuvan äärellä kiltaveli Pentti Musakan organisoima tilaisuus. Hän ja Vesa Kouhia laskivat seppeleen patsaalle. Kouhia piti myös tilaisuudessa juhlapuheen. Kunniavartioston patsaalle muodostivat perinneasuiset Pekka Hennala ja Raimo Tevajärvi.

Tilaisuus päättyi piripintaisen maljan nostoon marsalkkamme kunniaksi. Tilaisuuden jälkeen kunniavartiosta kiirehti Mannerheimin ratsastajapatsaalle Lahden Asematorille, missä se vahvistettuna Matti Hilskaalle muodostivat perinnelippumme lippuvartion. Tässä seppeleenlaskutilaisuudessa puhui Hämeen ratsumiesten perinnekomentaja, everstiluutnantti Sami Liukkonen. *Teksti: Matti Hilska*

litin juhlaravit ratsuväen vetämänä

litin helluntairavit olivat tänä vuonna aiempaa juhlallisemmat, kun tapahtuma täytti sata vuotta. Ratsumieskiltakin oli tapahtumaa juhlistamassa. Perinneratsukkomme Kirsi Ahlgrén Sirkkonilla ja Jörg Eifflander Legolla toimivat useiden lähtöjen esittelijöinä kuuluttajan asiantuntevasti heidät esitellen.

Sää oli helteinen ja yleisöä yli 1 800, ovathan helluntairavit litin tapahtumavuoden kohokohta. Perinnepukuiset osastolaiset (Pekka Hennala, Matti Hilska ja Kari Savutie) saivat todella nauttia kevään lämmöstä. Neljäs eli Hilla Eifflander oli onnekseen pukeutunut sään vaatimalla varustuksella.

Yleisö palkitsi osaston esiintymiset asiaankuuluvien suosionosoituksin ja kommentein.

Perinneratsukoiden uljasta menoa etusuoralla. Kuva: Matti Hilska

Markku Palokangas sai nimityskirjan

Jukka Elomaa, Urpo Karjalainen, Antti-Jussi Räihä ja Pekka Tiilikainen kävivät tervehtimässä Ratsumieskiltan viime vuosikokouksessa Kunniaratsumieheksi kutsuttua Markku Palokangasta ja luovuttivat hänelle nimityskirjan. *Kuvat: Jukka Elomaa*

Ratsumiehet napasillaan...

Avasimme jälleen kesäkauden käymällä savusaunassa Hollolan Hirvessä. Aluksi nautimme Ilkka Sipilän erinomaisesta sahdista ja keskustelimme ajankohtaisista asioista. Meitä oli juuri sopivasti saunojia ja kaikki olivat ratsumiehiä. Menimme siis saunaan napasillaan ja nautimme savusaunan lempeistä löylyistä. Välillä poikkesimme porealtaaseen vilvoittelemaan. Siinä se menikin mukavasti pari tuntia ennen ruokailua. Perinteinen grilliruoka maistui ja lopuksi valmistauduimme kuuntelemaan Lahden Veteraanisoittokunnan erimaista puhallinmusiikkia. Hieno ilta.

Hollolan Hievessä on yleinen savusauna aina keskiviikkoisin 7.8.2024 saakka. Savusaunan jälkeen on hyvä ruokailla ja nauttia vaihtuvista esiintyjistä. Lisätietoja saa osoitteesta hollolanhirvi.fi, esiintyjät löytyvät Hollolan Hirven facebook-sivuilta. *Jussi Sainio*

Hennala herää

Ratsumieskilta on mukana sunnuntain 18. elokuuta 2024 järjestettävässä Hennala herää - tapahtumassa. Se kestää klo 10.00-17.00 Järjestelyihin kaivataan väkeä heti aamusta (klo 8.30) pystyttämään standia, kaksi perinnepukuista seppeleenlaskuun, esittelijöitä tapahtuman ajaksi sekä osaavia apukäsiä ratsuosastolle. Ilmoittaudu: mattihiiska@phnet.fi

Tämä on tärkeä osa Ratsumieskillan perinnetyötä!

Ratsumieskillan retki Ilomantsin taistelujen muistopäiville tehdään 26.-28.7.2024.

Ohjelma on postitettu Ratsumieskillan jäsenille.

Jos et ole vielä ilmoittautunut retkelle. Tee se heti.

Pekka Hennala, pekka.hennala@phnet.fi

Majoituspaikkoja on Ratsumiestuvassa Hattuvaarassa ja Mikrijärvellä.

Tutustu lähetettyyn ohjelmaan!